

Když padla rosa do jetele

Šlapeto

1. Já co mládenec jsem byl sám a sám pláteníkem na venku
a jedno jediný co jsem kdy vyved', měl jsem rád svou panenku
Já ji měl celou zimu rád a léto necelé
bože jedno jediný, já ji chtěl hrát, když padla chladná rosa
do jetele
2. Jednou v noci za mnou přišla vikýřem z pavlače
a kolem krku mě vzala, dala se do pláče
Plakala, bědovala moc, klekla u postele
já v náručí ji hrál pak celou noc, když padla chladná rosa d
o jetele
3. Ještě jsem mládencem a jsem se synkem pláteníkem na venku
a vždycky když se mu do očí podívám, myslím na tu panenku
Myslím na tu zimu tenkrát a léto necelé
a jak jsem ji v náručí hrál bůhví kolikrát, když padla chlad
ná rosa do jetele